

KOMISJA
EUROPEJSKA

WYSOKI PRZEDSTAWICIEL UNII
DO SPRAW ZAGRANICZNYCH I
POLITYKI BEZPIECZEŃSTWA

Bruksela, dnia 15.3.2019 r.
JOIN(2019) 4 final

WSPÓLNE SPRAWOZDANIE DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**Poprawa międzynarodowego zarządzania oceanami
– dwa lata postępów**

{SWD(2019) 104 final}

ZDROWE OCEANY – NIEZBĘDNY SOJUSZNIK I WSPÓLNA ODPOWIEDZIALNOŚĆ

W listopadzie 2016 r. Komisja Europejska i Wysoki Przedstawiciel Unii Europejskiej przyjęli wspólny komunikat pt. „Międzynarodowe zarządzanie oceanami – program działań na rzecz przyszłości oceanów”¹. Program ten jest wyrazem pogłębienia międzynarodowej polityki UE w dziedzinie oceanów. UE częściowo już odeszła od podejścia sektorowego i kontynuuje przechodzenie na podejście zintegrowane. UE konsekwentnie przestrzega ogólnego celu, jakim jest zagwarantowanie, aby oceany były bezpieczne, chronione, czyste, w dobrym stanie i zarządzane w sposób zrównoważony.

Program działań UE na rzecz oceanów stanowi integralną część odpowiedzi UE na Agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ), w szczególności na cel zrównoważonego rozwoju nr 14 dotyczący ochrony oceanów, mórz i zasobów morskich oraz wykorzystywania ich w sposób zrównoważony. Odzwierciedla on preferowane przez UE podejście do uwypuklania pilnej potrzeby działań w zakresie ochrony i zrównoważonego wykorzystania naszych oceanów, które opiera się na silnych partnerstwach, wielostronnym dialogu i współpracy międzynarodowej.

Dobry stan oceanów ma zasadnicze znaczenie dla życia ludzi, dobrostanu i zrównoważonego rozwoju. Oceany pochłaniają 25 % wszystkich emisji dwutlenku węgla, który wytwarzamy, i dokonują redystrybucji ciepła na całym świecie. Ocean jest domem dla milionów gatunków, a dobry stan oceanów w znacznym stopniu zależy od różnorodności biologicznej mórz. Ryby oraz skorupiaki, mięczaki i inne bezkręgowce morskie stanowią ważne źródło białka i niezbędnych mikrośladków odżywczych, przyczyniając się do zapewnienia światowego bezpieczeństwa żywnościowego i zdrowia ludzkiego. Ponadto niebieska gospodarka oceaniczna oferuje istotne możliwości zapewnienia zrównoważonego, innowacyjnego wzrostu i tworzenia godnych miejsc pracy.

Dzięki temu programowi na rzecz oceanów UE realizuje podejście ukierunkowane na działania, które jest odpowiedzią na największe współczesne wyzwania w zakresie zarządzania oceanami.

Jest to pierwsze sprawozdanie Komisji Europejskiej i Wysokiego Przedstawiciela z postępów realizacji programu działań UE na rzecz międzynarodowego zarządzania oceanami od czasu jego przyjęcia. Podsumowano w nim dotychczasowe dokonania w zakresie realizacji programu, przedstawiono dalsze osiągnięcia, które przyczyniają się do realizacji ogólnych celów programu, a także dokonano przeglądu stałego zaangażowania UE na rzecz wzmocnienia międzynarodowego zarządzania oceanami.

Towarzyszy mu dokument roboczy służb Komisji SWD(2019) 104, który zawiera szczegółową analizę postępów w osiąganiu 50 szczegółowych celów określonych w programie działań UE na rzecz zarządzania oceanami.

PO DWÓCH LATACH – KONKRETNE WYNIKI

Odkąd w 2016 r. UE przyjęła swój program działań na rzecz zarządzania oceanami, jej działalność na rzecz oceanów stała się bardziej intensywna. Trwa pomyślne wdrażanie wszystkich ujętych w nim 50 działań: niektóre z nich już zrealizowano, natomiast prace nad szeregiem innych będą kontynuowane po 2019 r. Program zapoczątkował współpracę międzynarodową na wszystkich kontynentach i we wszystkich trzech filarach programu działań na rzecz zarządzania oceanami, wzmacniając rolę UE jako:

¹ JOIN(2016) 49 final.

- wiarygodnego partnera w tworzeniu międzynarodowych ram zarządzania opartych na Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza;
- głównego darczyńcy na rzecz projektów budujących potencjał i stymulujących działania na szczeblu lokalnym, regionalnym i globalnym;
- silnego podmiotu wspierającego badania i monitorowanie oceanów oraz nadzór nad nimi, a także świadczącego usługi w tym zakresie;
- partnera handlowego w zakresie spójnej niebieskiej gospodarki charakteryzującej się trwałymi perspektywami sprzyjającymi włączeniu społecznemu.

W ramach unijnej polityki rozwoju przeznaczono 590 mln EUR na promowanie lepszego zarządzania oceanami z udziałem partnerów z państw trzecich² oraz ponad 500 mln EUR na badania morskie w ramach „Horyzont 2020” – programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji.

• **FILAR 1: POPRAWA RAM MIĘDZYNARODOWEGO ZARZĄDZANIA OCEANAMI**

Od 2016 r. UE w jeszcze większym stopniu wykorzystuje swoją obecność na forach międzynarodowych i regionalnych oraz w stosunkach dwustronnych z kluczowymi partnerami, aby zapewnić prawidłowe wdrażanie obowiązujących przepisów i wypełnić wszelkie luki regulacyjne.

Na szczeblu międzynarodowym UE w dalszym ciągu działa w szczególności w ramach Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, nadrzędnej „konstytucji” regulującej wszystkie działania na morzu. W tych ramach UE odgrywa zasadniczą rolę w postępach w realizacji prawnie wiążącego instrumentu na rzecz ochrony różnorodności biologicznej na morzu pełnym. Negocjacje są w toku, a UE i jej państwa członkowskie będą nadal wspierać ten proces. W ramach Konwencji ONZ o różnorodności biologicznej (CBD) UE aktywnie wspiera tworzenie ekologicznych lub biologicznych morskich obszarów naukowych w celu zapewnienia ich ochrony. UE wspiera również finansowo wdrażanie Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem, pomagając tym samym państwom wywozu w zapewnieniu legalnego i zrównoważonego handlu dziką fauną i florą morską³.

Ponadto UE przyczynia się do zapewnienia większej równowagi środowiskowej oceanów, zwłaszcza w zakresie ochrony i zarządzania rybołówstwem na **szczeblu regionalnym**, za pośrednictwem regionalnych konwencji morskich i regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO), z myślą o poprawie zarządzania opartego na nauce. W tym względzie w latach 2017–2018 UE przeznaczyła 17 mln EUR na poprawę administrowania, badania naukowe i budowanie zdolności oraz na zwiększenie przestrzegania przepisów w ramach 18 RFMO i RFMO odpowiedzialnych za połowy tuńczyka, w których uczestniczy UE. Te działania UE w zakresie zrównoważonego rozwoju opłaciły się: według opinii naukowej na koniec 2017 r. 16 spośród 18 głównych stad tuńczyka na świecie było na zrównoważonym poziomie.

² Programowanie na lata 2014–2020.

³ COM(2018) 711 final.

Przełomowym osiągnięciem było podpisanie w październiku 2018 r. umowy w sprawie zapobiegania nieuregulowanym połowom na morzu pełnym w środkowej części Oceanu Arktycznego. Wypełni ona znaczną lukę w ramach zarządzania Oceanem Arktycznym i zapewni ochronę wrażliwych ekosystemów morskich dla przyszłych pokoleń.

UE nawiązała współpracę z kluczowymi podmiotami polityki w zakresie oceanów w celu tworzenia **partnerstw dwustronnych**. UE zawarła pierwsze partnerstwo oceaniczne – z Chinami – w lipcu 2018 r., a w 2019 r. planuje zawarcie partnerstwa z Kanadą.

Zgodnie z umową w sprawie połowów w środkowej części Oceanu Arktycznego UE i dziewięciu innych sygnatariuszy wyraziło zgodę na wprowadzenie zakazu połowów przemysłowych na morzu pełnym w środkowej części Oceanu Arktycznego, o powierzchni mniej więcej wielkości Morza Śródziemnego, przez początkowy okres 16 lat. W tym czasie będą oni dążyć do lepszego zrozumienia ekosystemów Arktyki i możliwości zrównoważonego rybołówstwa, biorąc pod uwagę zmniejszanie się pokrywy lodowej.

Zainicjowany na konferencji „Nasz ocean” na Malcie w 2017 r. program partnerstwa morskiego Pacyfiku i Unii Europejskiej (PEUMP) ma na celu wspieranie zrównoważonego zarządzania i rozwoju w zakresie rybołówstwa na rzecz bezpieczeństwa żywnościowego i wzrostu gospodarczego w 15 państwach w regionie Pacyfiku. PEUMP opiera się na kompleksowym i zintegrowanym podejściu uwzględniającym zmianę klimatu, środowisko i płeć we wszystkich działaniach.

UE wzmocniła **zdolności** krajów i organizacji partnerskich w zakresie monitorowania oceanów, zachowania różnorodności biologicznej mórz oraz eliminowania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (połowów NNN). Na przykład przeznaczyła 35 mln EUR na rzecz państw Pacyfiku w ramach programu partnerstwa morskiego Pacyfiku i Unii Europejskiej, 15 mln EUR na rzecz Afryki Zachodniej w ramach programu PESCAO oraz 28 mln EUR na rzecz regionu Oceanu Indyjskiego w ramach programu ECOFISH i 87 mln EUR na współpracę z Kambodżą w ramach nowego programu

w zakresie połowów CAPFISH.

Dobre międzynarodowe zarządzanie oceanami oznacza również zagwarantowanie, że działalność na morzu będzie mogła odbywać się w **bezpiecznym środowisku**. Zgodnie ze swoją globalną strategią i polityką konkretnych regionów, np. w odniesieniu do Rogu Afryki i Zatoki Gwinejskiej, UE odgrywa kluczową rolę jako gwarant bezpieczeństwa morskiego na świecie. UE zmobilizowała środki na ochronę przed zagrożeniami morskimi, takimi jak piractwo i handel ludźmi, ograniczenie liczby wypadków morskich i zapobieganie katastrofom ekologicznym. Dane satelitarne z unijnego programu Copernicus są wykorzystywane przez organy UE, takie jak Europejska Agencja Bezpieczeństwa Morskiego, oraz do celów międzynarodowych operacji poszukiwawczo-ratowniczych na wniosek ONZ.

FILAR 2: ZMNIEJSZENIE PRESJI NA MORZA I OCEANY ORAZ STWORZENIE WARUNKÓW DLA ZRÓWNOWAŻONEJ NIEBIESKIEJ GOSPODARKI

Dobry stan oceanów jest warunkiem wstępnym zrównoważonego rozwoju gospodarczego. Jeżeli chcemy, by w przyszłości niebieska gospodarka czerpała więcej korzyści z „niebieskich” sektorów i wspierała społeczności nadbrzeżne, musimy pracować nad zapewnieniem dobrego stanu oceanów już teraz.

Oceany regulują nasz klimat, ale są również niezwykle podatne na skutki **zmiany klimatu**. UE promuje i rozwija działania związane z oceanami mające na celu wdrożenie porozumienia

paryskiego, takie jak rozwiązania oparte na zasobach przyrody i oceaniczna energia odnawialna. Elementy te powtórzono w nowej strategicznej wizji dotyczącej Europy neutralnej dla klimatu do 2050 r., przyjętej przez Komisję w listopadzie 2018 r.⁴ W wizji tej podkreślono ochronę i wykorzystanie ekosystemów i zasobów morskich oraz zarządzanie nimi jako jeden z priorytetów w zakresie łagodzenia zmiany klimatu i przystosowania się do niej.

Od 2017 r. UE przeznacza specjalne środki na odbudowę ekosystemów morskich i przybrzeżnych w różnych regionach świata, w tym w basenie Morza Śródziemnego, Azji Południowo-Wschodniej i państwach AKP, o łącznej wartości ponad 90 mln EUR. Ponadto UE promuje morską energię wiatrową i energię oceaniczną jako źródło czystej energii dla wysp i wybrzeży w UE i na całym świecie. UE mobilizuje np. techniczną wiedzę fachową, aby pomóc Indiom w przeprowadzeniu w tym roku przetargu na pierwszą morską farmę wiatrową w tym kraju.

Ponadto UE odgrywa aktywną rolę we wspieraniu zdecydowanych globalnych działań na rzecz rozwiązania problemu emisji żeglugowych zgodnie ze strategią Międzynarodowej Organizacji Morskiej dążącą do zmniejszenia o połowę takich emisji do 2050 r.

UE wydała wspólne oświadczenie z Koreą Południową w sprawie wysiłków na rzecz zwalczania połowów NNN w następstwie dobrych wyników uzyskanych przez grupę roboczą UE-Republika Korei ustanowioną po zniesieniu „żółtej kartki” w odniesieniu do połowów NNN w kwietniu 2015 r.
--

Jako lider w walce z **połowami NNN**, od przyjęcia w 2008 r. rozporządzenia w sprawie połowów NNN UE rozpoczęła dialog w sprawie połowów NNN z ponad 50 państwami we wszystkich głównych regionach połowowych. Dzięki temu dialogowi 14 państw z powodzeniem zreformowało swoje systemy kontroli i zarządzania zgodnie ze swoimi międzynarodowymi zobowiązaniami w zakresie obowiązków państwa bandery, państwa nadbrzeżnego, państwa portu i państwa zbytu⁵. Znaczną sieć umów o partnerstwie w sprawie

zrównoważonych połowów wykorzystano również do wspierania polityki UE w zakresie połowów NNN. Do listopada 2018 r. wdrożono 10 umów o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów, których całkowity budżet wynosi 135 mln EUR rocznie. Trzy dodatkowe umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów zostały wynegocjowane i powinny wejść w życie w najbliższej przyszłości. Ponadto UE przyjęła nowe przepisy w celu zapewnienia zrównoważonych połowów przez floty UE poza wodami UE⁶. UE w dalszym ciągu wspierała walkę z połowami NNN w różnych RFMO. Przy wsparciu UE przyjęto plan dotyczący połowów NNN w basenie Morza Śródziemnego i w Morzu Czarnym, a w odniesieniu do statków NNN na Oceanie Indyjskim i na Oceanie Południowym zaproponowano rygorystyczne procedury wpisywania do wykazu. Ponadto Europejska Agencja Kontroli Rybołówstwa, przy wsparciu Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Morskiego, wdraża projekt pilotażowy mający na celu wspieranie i wzmacnianie działań odstraszających w zakresie połowów NNN na całym świecie.

⁴[COM\(2018\) 773 final.](#)

⁵https://ec.europa.eu/fisheries/sites/fisheries/files/illegal-fishing-overview-of-existing-procedures-third-countries_en.pdf

⁶ (UE) 2017/2403.

Ponadto w październiku 2016 r., w ramach Światowej Organizacji Handlu, UE zaproponowała wprowadzenie zakazu niektórych form dotacji połowowych, które przyczyniają się do nadmiernej zdolności połowowej, przełowienia i połowów NNN. UE nadal aktywnie angażuje się w osiągnięcie porozumienia najpóźniej do 2020 r. zgodnie z zadaniem 6 w ramach celu zrównoważonego rozwoju nr 14.

UE zaangażowała się w kształtowanie międzynarodowych działań w odpowiedzi na coraz bardziej naglący problem **odpadów morskich**. Dokonała tego w oparciu o Europejską strategię na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym⁷. UE aktywnie wspiera działania następcze w związku z rezolucją w sprawie odpadów morskich przyjętą podczas trzeciego Zgromadzenia ONZ ds. Ochrony Środowiska w grudniu 2017 r. W 2018 r. UE poparła skoncentrowanie się kanadyjskiej prezydencji grupy G7 na odpadach morskich i zanieczyszczeniu tworzywami sztucznymi. UE udziela również ukierunkowanego wsparcia na rzecz poprawy gospodarowania odpadami w regionie Pacyfiku i Azji Południowo-Wschodniej, które borykają się z ogromnymi wyzwaniem w zakresie walki z zanieczyszczeniem tworzywami sztucznymi.

Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym obejmuje kompleksowe podejście do usuwania odpadów tworzyw sztucznych i wyciekania mikrodrobin plastiku, w szczególności do środowiska morskiego, a jej następstwem był wniosek dotyczący zakazu stosowania 10 produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych najczęściej znajdujących na plażach i na morzu, a także wprowadzenie nowych przepisów dotyczących zagubionych i porzuconych narzędzi połowowych. Uzupełnieniem pakietu jest wniosek dotyczący nowej dyrektywy w sprawie portowych urządzeń odbiorczych, który ma na celu rozwiązanie problemu odpadów morskich ze statków, w tym statków rybackich i rekreacyjnych jednostek pływających.

Transatlantycka sieć chronionych obszarów morskich zrzesza podmioty zarządzające chronionymi obszarami morskimi wzdłuż wybrzeży Atlantyku – z Ameryki Północnej i Południowej, Afryki i Europy. Projekt partnerski umożliwił im stworzenie sieci kontaktów i wymianę najlepszych praktyk w zakresie zarządzania. Obecnie chcą kontynuować współpracę w oparciu o wspólną strategię.

UE określiła już ponad 10 % swoich obszarów morskich i przybrzeżnych jako **chronione obszary morskie** – dwa lata przed upływem terminu na osiągnięcie międzynarodowego celu z CBD wyznaczonego na 2020 r. – i podejmuje działania, aby zapewnić skuteczne zarządzanie tymi obszarami. Obecnie pomaga innym w osiągnięciu tego celu, promując nowe i dobrze zarządzane chronione obszary morskie na całym świecie. Ponad 23 mln EUR zainwestowano w opracowywanie wytycznych, prowadzenie badań naukowych i studiów oraz tworzenie projektów partnerskich w celu promowania wzajemnego uczenia się i współpracy.

• FILAR 3: POPRAWA MIĘDZYNARODOWYCH BADAŃ I DANYCH DOTYCZĄCYCH OCEANÓW

Solidna polityka dotycząca oceanów zależy od dogłębnego zrozumienia naszych oceanów, ich reakcji na skumulowane skutki działalności człowieka oraz sposobów mądrego wykorzystania tego, co mają do zaoferowania.

⁷ COM(2018) 28 final.

UE w dalszym ciągu wspiera badania naukowe, dane i naukę dotyczące oceanów, zmierzając do rozwoju kompleksowej, niezawodnej, porównywalnej i dostępnej wiedzy o oceanach umożliwiającej poprawę kształtowania polityki, stymulowanie innowacji i ułatwianie funkcjonowania zrównoważonej niebieskiej gospodarki. W tym celu Komisja rozpoczęła coroczną publikację raportu o stanie oceanów w ramach programu Copernicus⁸.

W 2018 r. Komisja opublikowała drugi raport o stanie oceanów. W raporcie dokonano oceny aktualnego stanu, naturalnych wahań oraz zmian oceanów – w skali globalnej i mórz – w regionalnej skali europejskiej, w oparciu o kompleksowe, najnowsze dane pochodzące z unijnych usług

Komisja jest szczególnie zainteresowana poprawą gromadzenia danych, dostępu do nich i ich kompatybilności. Za pośrednictwem EMODNET, europejskiej sieci informacji i obserwacji środowiska morskiego, Komisja łączy globalne i krajowe bazy danych w celu stworzenia **międzynarodowej sieci danych morskich** zapewniającej otwarty dostęp do danych dotyczących oceanów i produktów oceanicznych z Europy i spoza niej. Na przykład w 2018 r. UE przeznaczyła 3,5 mln EUR na lepszą współpracę z Chinami w zakresie danych dotyczących oceanów. Ponadto w ramach programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont 2020” UE finansuje projekty dostosowujące obserwacje oceanograficzne Atlantyku i mórz wokół Europy do wymogów przyszłości.

W celu zwiększenia inwestycji w „niebieską” naukę i „niebieskie” innowacje Komisja wspiera rozwój usług opartych na przetwarzaniu w chmurze i infrastruktury badawczej w ramach „Horyzont 2020”. Współpraca z partnerami spoza UE pozwala nam lepiej zrozumieć dynamikę i tendencje związane z oceanami. Stymuluje też innowacje i zmniejsza koszty. Deklaracja z Galway w sprawie współpracy w rejonie Oceanu Atlantyckiego z 2013 r. pogłębiła już **współpracę w dziedzinie badań morskich** między UE a Stanami Zjednoczonymi i Kanadą. Korzystając z tych udanych doświadczeń, UE podpisała w 2017 r. oświadczenie z Belém w sprawie współpracy atlantyckiej na rzecz badań i innowacji z Brazylią i Republiką Południowej Afryki, rozszerzając współpracę na południowy Atlantyk. W 2018 r. Komisja zawarła porozumienia administracyjne w sprawie współpracy w dziedzinie badań morskich i innowacji z Argentyną i Republiką Zielonego Przylądka. Powstały w ten sposób sojusz na rzecz badań nad Atlantykiem obejmuje Ocean Atlantycki od Arktyki do Antarktydy.

DALSZE DZIAŁANIA

Uzupełniając program działań na rzecz międzynarodowego zarządzania oceanami, od czasu jego przyjęcia UE podjęła działania i rozpoczęła inicjatywy, które przyczyniają się do dalszego wzmocnienia międzynarodowego zarządzania oceanami.

- Jako podmiot sprawujący pieczę nad inicjatywą „Nasz ocean” UE wezwała do zdecydowanych działań na szczeblu globalnym i podjęła ambitne zobowiązania na rzecz poprawy zarządzania oceanami podczas konferencji zorganizowanych w 2017 r. na Maltzie i w 2018 r. na Bali.
- Jako orędownik niebieskiej gospodarki Komisja zainicjowała również partnerstwo na rzecz dobrowolnych zasad finansowania niebieskiej gospodarki respektującej zasady zrównoważonego rozwoju i zaproponowała utworzenie taksonomii klasyfikacji

⁸ <http://marine.copernicus.eu/science-learning/ocean-state-report/>

działalności gospodarczej uznanej za zrównoważoną środowiskowo i obejmującej działania na rzecz zrównoważonego wykorzystania i ochrony zasobów morskich.

- Oprócz inwestycji UE w badania morskie w ciągu ostatnich 2 lat na usługi morskie programu Copernicus w zakresie globalnej obserwacji, prognozowania i analizy stanu oceanów, w tym skutków zmiany klimatu, przeznaczono 46 mln EUR.
- Komisja zaproponowała specjalne finansowanie na rzecz międzynarodowego zarządzania oceanami w ramach **Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego** na lata 2021–2027⁹. Pozwoliłoby to na ukierunkowane działania UE, na przykład dokonanie postępów w zwalczaniu połowów NNN i dalszy rozwój międzynarodowego bezpieczeństwa morskiego.
- Komisja przedstawiła swoje wnioski dotyczące unijnego programu w zakresie badań naukowych i innowacji „**Horyzont Europa**” na okres po 2020 r. (2021–2027)¹⁰. Międzynarodowe zarządzanie oceanami jest również jednym z obszarów priorytetowych w zaproponowanych na okres po 2020 r. **instrumentach finansowania zewnętrznego**¹¹.
- Opracowanie wspólnej agendy morskiej dla regionu Morza Czarnego zainicjowano deklaracją ministerialną „W kierunku wspólnej agendy morskiej dla regionu Morza Czarnego” zatwierdzoną podczas Europejskiego Dnia Morza w Burgas w Bułgarii w 2018 r.
- Ponadto UE uczestniczy w przygotowywanej obecnie przez Organizację Narodów Zjednoczonych drugiej światowej ocenie stanu oceanów, a także zaczęła przygotowywać swój wkład w ramach ustanowionej przez ONZ dekady nauki o oceanach na rzecz zrównoważonego rozwoju (2021–2030).

WNIOSKI I DALSZE DZIAŁANIA

Od przyjęcia swojego programu działań na rzecz międzynarodowego zarządzania oceanami UE odniosła szereg sukcesów. Poczyniono znaczne postępy we wszystkich trzech obszarach priorytetowych i poza nimi.

W dalszym ciągu istnieją jednak pewne wyzwania. Systemy oceaniczne są złożone, w związku z czym zarządzanie oceanami ma charakter wieloaspektowy. Zmiany klimatu, zanieczyszczenie, utrata różnorodności biologicznej, wydobywanie na obszarach morskich i przełowienie nadal stanowią obciążenie dla naszych oceanów. Łącznie czynniki te na wiele sposobów zagrażają życiu morskemu. Są one poważnym wyzwaniem – zbyt dużym i złożonym, aby możliwe było samodzielne sprostanie mu przez jedno państwo lub jeden region. Warunkiem utrzymania dobrego stanu oceanów na świecie jest zawiązanie szerokiej koalicji podmiotów działających wspólnie w oparciu o przepisy międzynarodowe. Przy liczbie ludności na świecie, która do 2050 r. ma osiągnąć 9–10 mld, presja na oceany może tylko wzrosnąć.

Jako wiarygodny międzynarodowy lider dalszych działań dotyczących oceanów UE niezmiennie dąży do osiągnięcia zmiany, w szczególności w odniesieniu do 4 spośród 10 zadań w ramach celu zrównoważonego rozwoju nr 14, które mają zostać zrealizowane w 2020 r. Mając na uwadze przyszłe sprawozdanie Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu dotyczące oceanów i kriosfery, UE intensyfikuje również swoje działania, aby

⁹ COM(2018) 390 final.

¹⁰ COM(2018) 435 final oraz COM(2018) 436 final – 2018/0225 (COD).

¹¹ 2018/0243 COD; 2018/0244 (CNS); 2018/0247 COD.

zapewnić przystosowanie się do skutków zmiany klimatu dla oceanów i wykorzystania oceanów.

Od 2019 r. Komisja Europejska i Wysoki Przedstawiciel tworzą unijne **forum zainteresowanych stron na rzecz międzynarodowego zarządzania oceanami** skupiające ekspertów, przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego, naukowców i decydentów zajmujących się oceanami i morzami na całym świecie. Forum to podejmie działania następcze w związku z ustalonymi priorytetami UE, omówi bieżące i przyszłe wyzwania w zakresie międzynarodowego zarządzania oceanami i zaleci przyszłe działania.